

ASIASANA

3/83

A siasana 3:83 10. vsk.

Kirjastotieteen ja informatiikan opiskelijoiden ainejärjestö UDK ry:n äänenkannattaja

Toimituksen osoite:
Nekalantie 52 C 3
33800 Tampere 80

Painopaikka: T:mi Tehokopiointi
Tampere 1983

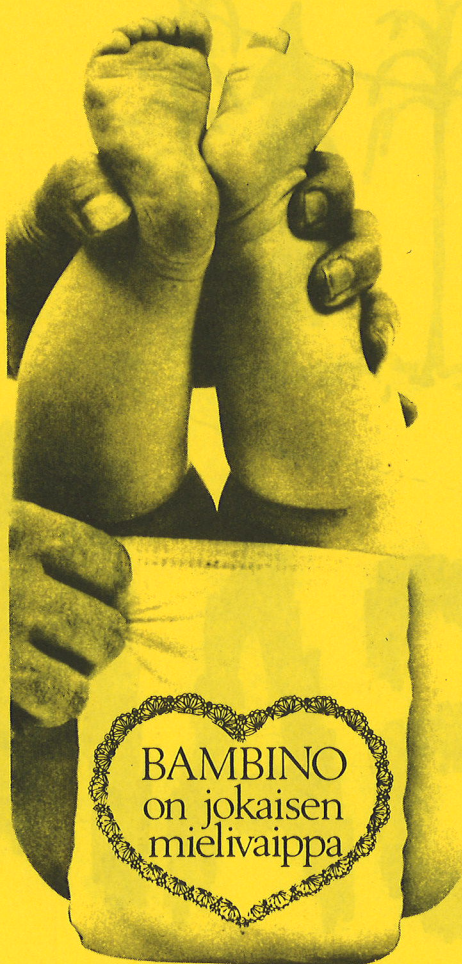
ISSN 0356-0139

Toimittajat:
Juha Hakala
Auli Kaartinen
Jouko Koskinen
Riitta Kärki (vastaava)
Maarit Laskujärvi
Juha Piukkula
Elina Rauhala
Memu Viljakainen

SISÄLLYS

Hallituksen palsta	3
Pääkirjoitus	4
Kurittomien ääni	5
Opiskelijahuumoria	8
Yliaikainen raskaus	10
Turkulaista - huu	12
Muistikirjoista...	17
Coktailkutsupeli	20
Akavan talousihme	23
Etään saran ohdakkeita	24
Juttua paidasta	28
Vaputtimen varalle	31

kansi: R. Kärki

HALLITUS TIEDOTTAA:

ILTAMAT UDK:N MALLIIN

Ennestäänkin suositut UDK:n iltamat ovat tulleet entistä suosittummiksi. Tavallisesti luotettavien lähteiden mukaan oli kaksi tuntia ennen viimeisimpien iltamien alkua paikalle saapunut yli 150 ihmistä lippuja jonottamaan. Kun Domus-klubin ovat avattiin ja lippujen myynti alkoi syntyi oven suussa valtava paniikki: ihmismassat vyöryivät sisään ja lipunmyyjällä oli täysi työ pelastautua ihmisten jaloista siivouskomeroon. UDK:n riskien ja riukskojen järjestysmiesten avulla tilanne kuitenkin saatiin hallintaan.

Tämän jälkeen päätettiin TAMY:n suosituksia noudattaen sisälle 50 ihmistä. Ulkopuolelle jääneet alkoivat protestoida ja jatkoivat hulinointia ja mellakointia koko loppuillan. Se ei kuitenkaan häirinnyt sisällä olijoita, joille heti aluksi tarjottiin tervetuliaismalja, jonka resepti jäi runsaista uteluista huolimatta UDK:n yksinoikeudeksi. UDK:n Big Band soitti toisessa huoneessa menestyssävelmiään vuosien varrelta, kun samanaikaisesti toisessa huoneessa mukana olleilla oli vuoroin tilaisuus seurata UDK:n Ensemble-teatterin esittämiä speaktaakeleita, vuoroin nauttia mitä miellyttävimmistä seuraleikeistä. Tarjolla oli coctail-paloja ja hienoja juomia, joita yleisö nauttikin kiitettävän runsaasti.

Erityisen huomionarvoista oli myös tiettyjen henkilöiden läsnäolo juhlissa. Mm. professori Marjatta Okko saapui vaaleanpunaiseen organza-leninkiin pukeutuneena seuralaisenaan Pertti Vakkari, joka oli verhomnut salskean olemuksensa yönsiniseen smokingiin.

Tanssilattialla nähtiin pyrähtelevän myös suoraan kansainvälisestä luottelointikongressista saapunut Anneli Kankaanrinta yllään juuri Pariisista ostettu röyhelöinen sifonkiunelma. Kirjastoasainneuvos Keijo Perälä oli valitettavasti estynyt saapumasta illanviettoon, mutta tervehti sen sijaan tilaisuutte sähköellä. Sen sijaan kirjastoasiainesittelija Juhani Hakkarainen tanssitti ahkerasti UDK:n puheenjohtajaa Maarit Laskujärveä, joka oli somnustautunut tiukkaan nahka-asuun. Toisena valtion edustajana oli paikalla Valtion Ravitsemuskeskuksen Attilan ruokailupisteen ruokala-toimikunnan jäsen Juha Hakala, joka totesi tarjottavan vastaavan IFLA:n normeja. Hakala häikäisi yleisön täysvalkealla shaketilla.

Juhlien aiheuttamasta huomattavasta rasituksesta huolimatta yhdistyksen hallitus kaavailee uuden illanvieton järjestämistä ensi tilassa. Tilaisuus tähän tarjoutuukin ilmeisesti Kintulammelle suunnattavan jokavuotisen suuren metsästysretken yhteydessä. Viime vuonna retken teemana olivat kyyhkyläiset, tämän vuoden uutuuksiin ovat sähkökissat.

ASIA-SANA

Panin juuri Beethovenin viidennen sinfonian soimaan ja yritän imeä siitä voimaa, inspiraatiota, miksi sitä oikein sanotaan, joka tapauksessa jostain, joka ohjaisi kynääni ja saisi minut kirjoittamaan jotakin säkenöivää. Sinfonia on säkenöivä. Minä en. Eilen todettiin, että jos ei ole mitään sanottavaa, tehdään vappunumero.

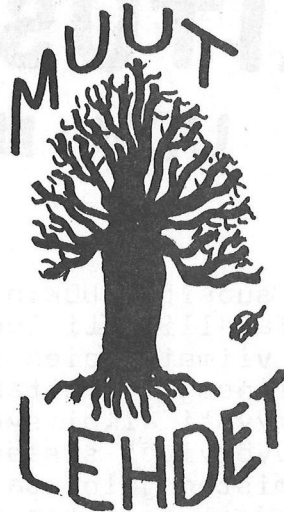
Itse asiassa minulla on sanottavaa. Mutta pääkirjoituksessa pitäisi edustaa lehden linjaa, enkä minä voi edustaa muuta kuin omaa linjaani. Ja pitäisi kirjoittaa jostain alaamme liittyvästä tärkeästä asiasta. Alaamme liittyvät asiat eivät useinkaan ole minulle tärkeitä.

Toisessa huoneessa keskustellaan. Erotan yksittäisiä sanoja: kauhun tasapaino, rajoitettu ydinsota, taloudellinen mahdi... Siellä kai heitetään tiukkaa analyysia maailmanpolitiikan arkipäivästä, mietitään ydinsodan uhkaa. Joo. Että on se kamalaa jos tulee ydinsota ja sillai.

En minä ketään herjaa. Minusta vain ei ole tärkeintä tietää, miten monta Hirosiman pommia on tällä hetkellä olemassa, koska kuitenkin niistä jokainen on liikaa. Minulle on tärkeämpää tuntee koko olemuksella, että väkivalta on väärin. Kaikki väkivalta, henkinen, fyysinen, rakenteellinen. Jos joku tipauttaa meille ydinpommin päähän, me emme voi enää mitään. Mutta me elämme keskellä sellaista väkivaltaa, jolle me voisimme tehdä jotakin.

Sinfonia loppui. Se on säkenöivä.

Riitta

Merja Hurri

ILMEISESTI
DEMARI, JONAIN
PÄIVÄNÄ

Kansa

kuriin ja järjestykseen

Jokin aika sitten Vaasassa käydessäni satuin törmäämään Lakeuden kutsu-nimiseen kulttuurilehteen. Aion nyt käyttää törkeästi tilaisuuttani hyväkseni ja varastaa siitä yhden kirjoituksen.

Otsikkona oli: **Luu kurkkuun vouthottajille — kansa kuriin ja järjestykseen.** En kommentoi. Luulen, että juttu kyllä tekee sen puolestaan.

”Sillä välin kun meistä joutilaimmat marssivat, osoittaa maamme ainoa todellinen varteenotettava rauhanorganisaatio, Puolustusvoimat jälleen valmiutensa rauhan turvaamiseen.

Puolustusvoimat ovat turvanneet maallemme rauhan jo lähes 40 vuotta ja siinä ulkopoliittikalla, sen enempiä kuin kansainvälisillä sopimuksillaan, ei ole ollut mitään merkitystä. Jotta rauha voitaisiin turvata tulevaisuudessakin, pitää armeijamme aseistuksen ja maanpuolustushengen olla niin korkeata luokkaa, että se on uskottavaa muiden maiden edessä.

Siksi maahamme on hankittava nykyajan sodankäynnin tekniikan huippua edustava aseistus ja siviiliväestöä on koulutettava sodankäyntiä varten. Kulttuuri-, koulutus- sekä ennen kaikkea sosiaalibudjetilla maassamme elätetään turhaa loisiväestöä, jotka rahat voitaisiin hyödyllisemmin käyttää modernien aseiden hankintoihin sekä sodankäyntitaitojen opetukseen.

Asevoimiemme uskottavuuden kannalta kiireellisimpiä hankintoja on esimerkiksi tarpeellinen määrä ydinkärjillä varustettuja ohjuksia laukaisu-alustoineen sekä ainakin kaksi laivuetta matalalentohävittäjiä. Tavanomaisin aseinen käytävän sodan varalta olisi kiireellisiä tehokkait panssarivaunut sekä pitkän kantaman järeät tykit, kevyempien aseiden hankkimistarpeesta puhumattakaan.”

”Ydinsodan varalta on jokaiseen asutuskeskukseen rakennettava tarvittava määrä pommisuoja elintarvikevarastoineen. Haja-astusalueiden väestö voitaisiin mainiosti suojata Puolustusvoimissa käytöstössä olevilla sadeviitoilla, jotka antavat erinomaisen suojan ydinräjäytyksen seurauksena tulevaa säteilysaastelaskuun vastaan. Armeijan käyneiden todellisten miesten lisäksi myös muu väestö olisi pikakoulutettava näiden sadeviitojen käyttämiseen ydinräjäytykseltä suojautumista varten.”

□ □ □

”Ydinsodalla peloteltu alkaa mennä jo yli sietorajan. Rauhanliikkeeseen pesiytyneiden aseistakieltäytyjien, aseistariisujain ja muiden pasifistien toiminnalla sabotoidaan kaikkia maamme koskemattomuuteen ja todelliseen rauhan turvaamiseen tähtäviä toimia.

Aikuisväestön lisäksi jopa lapsiakin pelotellaan — aivan avoimesti, Ylen tytöt ja pojat mukana — rauhanmarsseilla ja aseistarsiiruntavaatimuksin. Nykyisin lisääntyneet mielenterveydeliset häiriöt on seuraus siitä, että ihmisiä pelotellaan marssien ja kirjoituksin ydinaseiden riisunnalla ja jopa tavannaomaistenkin aseiden riisunnalla.

Aseistariisuntapelottelulle on saatava pitävä sulku aikaan ja siksi lainsäädäntöä on kiireellisesti muutettava. Rauhanpropagandan levittäminen ja rauhanliikkeen toimintaan osallistuminen on säädettävä rikolliseksi toiminnaksi, johon syyllistyneet on tuomittava välittömästi kuritushuonerangastukseen tai ainakin pidätettävä erikseen perustettaville eristysleireille.”

□ □ □

”Muutenkin maassamme on saatava aikaan kuria ja järjestystä. Nykyajan muoti, kuriton kasvatus — kodeissa, kouluissa, koko yhteiskunnassa — on johtamassa anarkiaan. Huliganismin leviäminen suurista astutuskeskuksista jo maakuntiin ja maaseudullekin on tosiasia. Byrokratia on rajoittanut poliisin toimintamahdollisuuksia ja lainsäädäntöä on siksi muutettava niin, että itsepuolustuksessa sallittaisiin kovemmat otteet kuin mitä laki muuten sallii.

Jokaiseen kaupunkiin, asutuskeskukseen ja maaseudullekin on perustettava mitä pikimmin aseistettuja suojelukaarteja pitämään yllä kuria ja järjestystä sekä lyömään luu kurkkuun kaikenkarvaisille rauhanvohottelijoille ja aseistariisunnalla peloitteijoille.

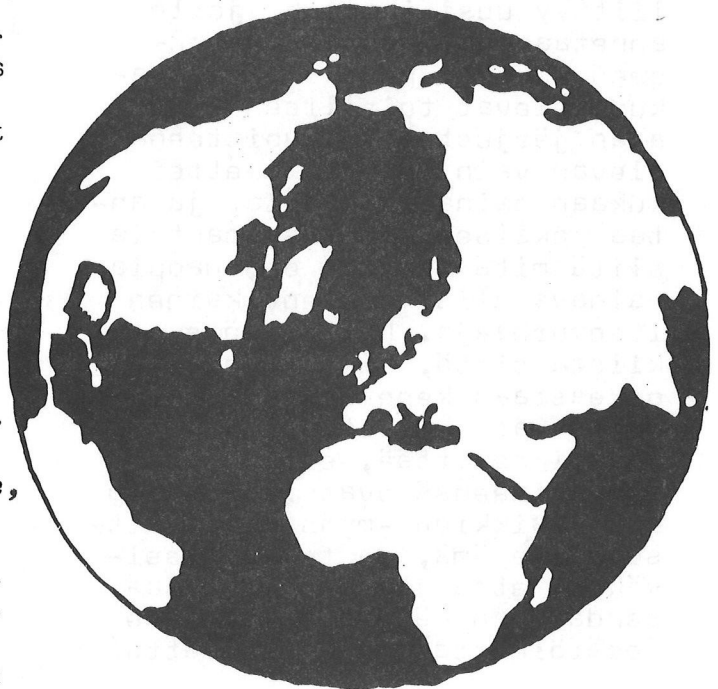
Jääkärikorpraali evp. Matti Lauri
V.P. Mäki-Piiri”

KURITTOMIEN ÄÄNI

Ihmiskunta tekee vuorenvaramasti itsemurhan, jos se aloittaa ydinsodan. Erimielisyyttä vallitsee vain siitä, miten monta kertaa se voi sen tehdä. Toisaalta on varmaa, että jokainen "rajoitettu" ydinsota päättyy refleksinomaiseen kuolinkouristukseen, jossa viimeinenkin ydinkärki lähetetään viimeisenä kostoiskuna vastustajan alueelle, vaikka sielläkään eivät enää elä muut kuin hyönteiset, ruohot, poliitikot ja kenraalit.

Nykyisen tilanteen vallitessa ihmiskunnan ainoa pelastus on se, että kauhun tasapaino säilyy. Se on horjuen kestänyt ensimmäiset 30 vuotta, mutta entä seuraavat 30? 300? 3000? Sillä kun ihminen on kerran löytänyt tiedon, jonka avulla ydinase rakennetaan, se ei enää koskaan häviä; ikuisesti me tunnemme atomin salaisuuden. Jos puramme jokaisen ydinaseen, kaikki niitä rakentavat tehtaavat, kaikki niihin osia valmistavat laitokset jne, voimme lykätä tuhon mahdollisuuden muutaman vuoden päähän (nythän voimme sekunnin murtoosan päästä olla hehkuvan kaasupallon sisällä), mutta sama tappokoneisto voidaan rakentaa

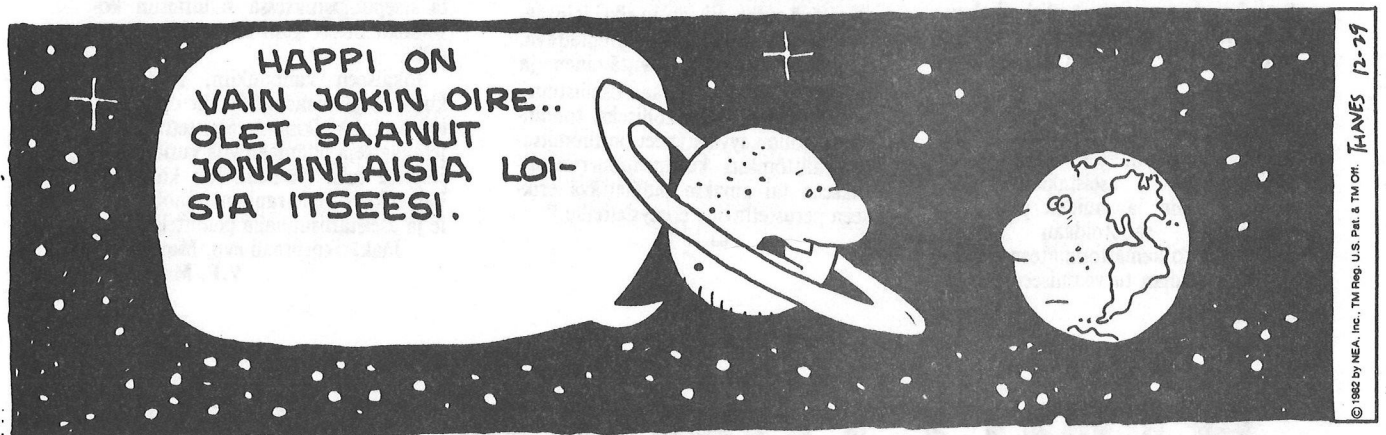
aina uudelleen samojen "hyvien" tarkoituksiperien varjolla. Einsteinin sanoin ongelman ydin piilee ihmisten sydämessä: meidän on muutettava tapamme ajatella. Nykyinen ajattelutapa ei kyennyt estämään maailmansotia. Tulevan ajattelutavan täytyy estää sodat, jotka ovat väistämättömiä niin kauan kuin on olemassa hyvin voimakkaita suvereneja kansakuntia. Tämän tiedon valossa

6.

maailmanlaajuinen valtio ei ole ainoastaan tavoiteltava asia veljeyden nimessä vaan myös välttämätön henkiinjäämisen kannalta, kirjoitti Einstein jo 1945-46.

päättävät räjäyttää pommin. Tähän on vielä lisättävä, että osa läsnäolijoista ei usko pommin toimivan kerrotulla tavalla. Jotkut voivat myös uskoa, että pommin räjähtäessä juuri he jäävät eloon ja muut kuolevat."

Kauhun "tasapainoa" luonnehtii Jonathan Schell teoksessa Maapallon kohtalo seuraavasti: "Tilanne on sama kuin jos johonkin huoneeseen kokoontuisi joukko ihmisiä, joista jokaisella olisi tiettyjä muiden havittelemia arvoesineitä, ja jokaisella on oma käsityksensä niiden omistusoikeudesta. Huoneessa on myös pommi, joka räjähtäessään tappaisi kaikki läsnäolijat. Jokaisella on nappi, jota painamalla pommi räjähtää. Aika ajoin mukaan liittyy uusi ihminen, jolle annetaan oma nappi. Huoneeseen kokoontuneet ihmiset vaakuuttelevat toisilleen koko ajan järjestelyn tavoitteena olevan vain pelotella ettei kukaan painaisi nappia, ja antaa jokaisen rauhassa nauttia siitä mitä hänellä on; nappia painava olisi mielenvikainen itsemurhaaja. Mutta kun syntyy kiista siitä, mikä arvoesine oikeastaan kenellekin kuuluu, nuo samat ihmiset alkavat kiihkaasti selittää, että heidän arvoesineensä ovat tärkeämpiä kuin kaikkien -myös heidän itsensä- elämä, ja tekevät selväksi, että jos he eivät saa tehdä oman päänsä mukaan, he "epäröimättä" ja "heltymättä"

Kestävää rauhaa ei tällaiselle tasapainolle rakenneta, varsinkaan, jos lisäksi otamme huomioon maailman taloudellisen järjestelmän karkean epäoikeudenmukaisuuden: ennemmin tai myöhemmin se synnyttää ratkaisevia konflikteja teollisuus- ja kehitysmaiden välille. Globaalin ajattelun on korvattava ahdas nationalismi, jos mielimme elää vapaina syyllisyydentunnosta ja ydintuhon pelosta. Tietysti tämä on idealismia, mutta ei haihatelua, sillä ei ainoastaan pelastumisen mahdollisuutta voi sanoa haihatteluksi.

Maapallon kohtalo sisältää myös huolellisesti kootun kokonaiskuvan siitä, mitä täysimittainen ydinsota tuo tullessaan. Schell perustelee tätä näin: "Tällainen selvitys on luonteeltaan pakostakin sekä tekninen että hirvittävä, eikä sen vatvominen voi olla muuta kuin vastenmielistä, mutta ilmeisesti vain paneutumalla nyt näihin helvetin näkyihin voimme välttää joutumasta helvetin todellisuuteen joskus myöhemmin." Jotta voisimme tarkoituksenmukaisesti pohtia omaa ahdinkoamme, meillä on oltava tietoa ydinkatastrofista. Nimittäin vaikkakaan tieto sinänsä ei pelasta ketään, se auttaa ja motivoi toimimaan.

Hyvin monet kuitenkin torjuvat tämän tyyppisen ahdistavan informaation. Ydinkatastrofin ajatteleminen ja odottaminen tekee sairaaksi, kun taas sen torjuminen mielestä saa aikaan

7.
hyvänolon tunteen tai ainakin poistaa tuskan. Mutta tällainen torjuntahan on sairasta. Kuten Schell toteaa, psyykkisesti terveeksi ei voida sanoa sellaista yhteiskuntaa, joka järjestelmällisesti sulkee silmänsä nurkan takana uhkavalta fyysiseltä tuholta eikä tee elettäkään pelastaakseen itsensä.

Jos haluaa voittaa oman torjuntansa ja perehtyä kunnolla kauhun tasapainon perusteisiin ja sen petollisuuden seurauksiin, Maapallon kohtalo on hyvä lähde. Se ei dramatisoi, kauhistele eikä säälittele vaan esittelee faktat ja seuraukset loogisesti, vailla turhaa paisuttelua. Maapallon kohtalon lukeminen ei luultavasti tee kenenkään oloa mukavammaksi, mutta tässä tilanteessa sen sisältämä tieto on jokaiselle ihmiselle elintärkeää.

JH

LENINGRAD !!!

KUN NYT KEVÄÄLLÄ LENINGRADIN MATKA
MENI MYTTYYN LUPAILIMME ETTÄ SYKSYLLÄ
SITTEN...

NYT ONKIN TAAS KÄYTYY MATKATOIMISTOSSA
KYSYLEMÄSSÄ HINTOJA SUN MUITA.

ALUSTAVASTI ON AJANKOHDAKSI KAAVAILTU
23. - 27. 10 JA HINNAKSI TULISI

550-600 MK

OHJELMA PYSYISI SAMANA KUIN 60LLEISSÄ
SUUNNITELMASSA.

TUUMITKAAPA ASIAA KESÄN AIKANA. ILMOITTAU-
TUNISLISTA ILMESTYY ILMOITUSTAUULLE HGTI
SYYSKUUN ALUSSA JA SILLOIN ON JO KIIRG!

UDK:n toimintasuunnitelma kaudelle 12.82-12.83 sisältää monta ideaa ja hienoa tavoitetta. Kun toimintakaudesta on nyt kulunut lähes puolet, katsotaan aiheelliseksi hiukan verrata keskenään toimintasuunnitelmaa ja sitä mitä on saatu aikaan. Toimintaahan piti jatkettaman vanhojen toimintamuotojen pohjalta ja niitä kehitäten, ja tavoitteena oli läheisempien yhteyksien saanti kaikkiin jäseniin, kuten yleisissä-osassa sanottiin. Vanhojen muotojen mukaisesti toimintaa ehkä on jatkettu, mutta yhteydet armaan järjestöömme koko jäsenistöön ovat saattaneet jopa heikentyä, ainakaan parantumista en ole havainnut. Vaan katsotaanpas kuitenkin, mikä on tilanne eri toimintaloikoissa: onko jotain tehty?

RAKKAUTTA, ROMANTIikkaa

Rauhantyö on muuttunut edellisiin vuosiin verrattuna ainakin sikäli, ettei meillä ole enää rauhanvastaavaa. Olisiko toiminta ollut vilkkaampaa, jos vastaava olisi ollut olemassa, sitä on vaikea sanoa. Joka tapauksessa meillä on aihetta tuntea pisto sydämesämme, sillä rauhantyötä koskevista suunnitelmista ei ole toteutunut oikeastaan mitään. Ei ole pidetty yhteyttä rauhanjärjestöihin, Tamyn kv-jaostossa ei käy ainakaan hallituksen jäseniä, tutkintovaatimuksista puhuttaessa rauhantietous unohtui. Voihan olla, että yksittäiset UDK:n jäsenet ovat hyvinkin aktiivisesti ottaneet osaa rauhantyöhön, mutta UDK järjestönä on ollut lievästi sanottuna passiivinen.

Opinto- ja koulutuspoliittisen toiminnan yksi tavoite on toteutunut vähintään tyydyttävästi. Tutkintovaatimusten uudistamiseen on nimittäin osallistuttu, erityisesti syventävät opinnot ovat kehittyneet melkoisesti, mikä olikin suunnitelmissa keskeisellä sijalla. Sen sijaan opintopiirin käynnistäminen on ollut varsin verkkaista, artikkeliseuranta on melko satunnaista ja julkaisusarjassa (jossa piti ilmestyä 3-4 uutta osaa) ei ole toistaiseksi ilmestynyt uusia osia. Tutkintovaatimusten kehittäminen on toki keskeinen tehtävä koko ainejärjestössä eikä ainoastaan yhdessä jaostossa, ja on ollut ilo nähdä, että laitoskokouksiin on saapunut paljon tutkintovaatimuksesta kiinnostuneita opiskelijoita. Olisi kuitenkin tärkeää saada myös muut opintojaoston toimintamuodot sujumaan, sillä meidän ei kai pitäisi olla täällä ainoastaan suorittamassa pakollisia opintoja vaan myös niinsanotusti kehittämässä itseämme.

KIRJALLISUUS, KIELITIEDE, KULTTUURI

Seuraavana on vuorossa se tämän jutun varsinainen vitsi. Kulttuuri ja vapaa-aika -otsikon alla lukee ensimmäisenä: "iltamaperinne jatkuu entiseen tapaan". Tänä keväänä on

järjestetty tasa-arvoiltamat ja munarieha. Ensimmäisissä iltamissa esiintyjä oli kuusi, yleisöä seitsemän henkeä. (Kaljaa meni silti normaali määrä.) Munariehassa esiintyjä ei ollut lainkaan, munien maalaajia oli 13. Yleisömenestykset lienevät tulkittavissa joko siten, että UDKlaiset eivät enää halua juhlia tai siten, että iltamissamme on jokin perustavaa laatua oleva virhe, jota kukaan ei kuitenkaan ole tullut kertomaan iltamien järjestäjille (voisiko joku ystävällisesti sen tehdä?). Se iltamista, teatterissa on sentään käyty, samoin Helsingissä ja Turussa. Sen sijaan Leningradissa ei vielääkään, mutta syksyllä yritetään taas.

ELÄIMET, LUONTO, LUONNONSUOJELU

Tasa-arvojaoston suunnitellut ovat toteutuneet kohtalaisesti. Suuri mainosprojekti näyttelyineen ja lehtijuttuineen jokseenkin vastasi käsitystä jaoston toiminnan kehittämisestä. On myös tehty jotakin eikä toisteltu toisilleen totuuksia keskustelupiirissä. Kuitenkaan vielääkään ei liene päästy varsinaiseen syvälliseen analyysiin, jota keskustelupiiriin kaipailltiin. Siis tekemistä riittää.

YHTEISKUNTA, POLITIIKKA, TALOUSELÄMÄ

Toimintasuunnitelmasta löytyy sentään lohdutukseksi yksi lohko, josta ei ole pahemmin valittamista. Nimittäin suhteet muihin järjestöihin ja ulkomaailmaan on hoidettu joka suuntaan ainakin jollakin tavalla. Tietysti tiiviimpääkin yhteistyötä voisi olla, mutta ei kai yhteistyö sinänsä ole tavoite, vaan se, että ollaan yhteistyössä silloin, kun jokin asia sitä vaatii. Tähän uskon UDK:n pystyvän. Niinpä se, että kanavat ovat auki

Kirjastoseuraan, Åbo Akademin k&i:n opiskelijoihin, Kirjastonhoitajaliittoon jne., on mielestäni ihan hyvä saavutus.

KOTIMAISET KERTOJAT

Tiedotustoiminnan tehostamisessa on nähdäkseni käynyt täsmälleen päinvastoin, kuin suunniteltiin. Luentoinfot ovat käyneet yhä harvinaisemmiksi, ainoatakaan pika-Asiasanaa ei ole tehty (ehkä ei ole ollut tarvettakaan), juttujen kirjoittelu muihin lehtiin on jäänyt vähäiseksi (vaikka tarvetta on ollut). Informaalien kanavien käytöstä tiedotuksen välineenä ei voi sanoa mitään, ellei ensin kysy jokaiselta, ovatko he käyttäneet niitä, joten se siitä. Mutta Asiasanasta on sanottavaa, olisi enemmänkin, kuin tässä yhteydessä on mahdollista sanoa. Suunnitelmien mukaan lehden olisi pitänyt pyrkiä entistä monipuolisempaan ilmeeseen: miten voisi lehdestä tulla monipuolisempi, jos toimituskunnan koostumus käy yhä yksipuolisemmaksi?

ELÄMISENTAITO, USKONNOT, FILOSOFIA, PSYKOLOGIA

On vaikea sanoa, onko UDK taantunut vai onko toiminta pysynyt entisellä tasolla, sillä aiemmilta vuosilta en pysty vastaavaa katsausta tekemään. Joka tapauksessa nyt on selvää, että monissa asioissa ei ole ainakaan päästy kirjattuihin tavoitteisiin. Se, voidaanko tätä pitää toimintamme laadun kriteerinä, onkin sitten toinen asia. Olisi ehkä järkevämpää tutkia sitä, miten hyvin ihmiset katsovat onnistuneensa tekemään UDK:n piirissä heille tärkeitä asioita, miten tärkeitä asioita ihmiset ovat saaneet ja voineet tehdä. Kertokaa ihmiset, miten mielekkääksi koette toimintanne UDK:ssa.

RK

10.

yliaikainen raskaus

HÄN ON OLLUT LUONANI

On kevät, on sydän
on tyhjä katu - ja sinäkö
- sinäkö
oli vallankumous
on Dianan hermot
- olit sinä

Jos elämä on lahja, lahna
ilman ruotoja, on lapsi
ilman muotoja, kun hänet
näin syntymättömänä sain.

Myrkytysoireita lapsille
Palestiinan
Avulla viinan, pillerien
- tuskan poistan
Oli vallankumous - Dianan
hermot
Olit sinä RRRrakasSSS

On aika mennyt,
mukana sen taika,
hurmion tiedostaminen,
tuli ensimmäinen kyynel
tyhjiys nyt seuraksein.

Jos elämä...

*ITKUPAJUT
joen rannalla*

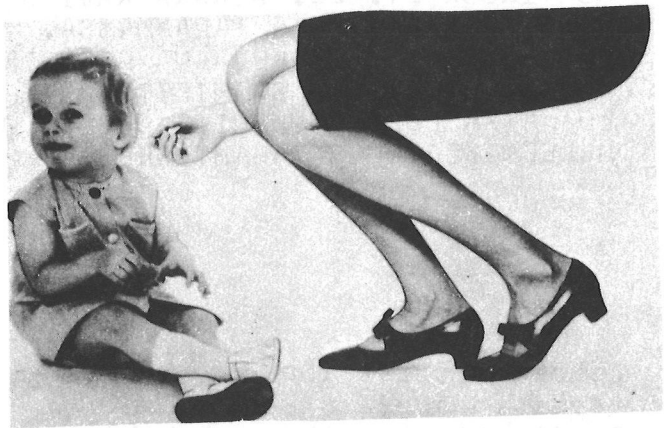
Voittajaksi tänä vuonna saatiin pitkästä ajasta terävää tiedostavaa nykyihmisen kannanottoa siitä todellisesta maailmasta, jossa me elämme; nimittäin luxemburgin "D'alchevistä de la bour ent solchevirois ind'sotuarilus la vista valobus", suomeksi Jos elämä on lahja.

Tässä sanoittaja lienee tavallista tarkemmin tutkailut sekä maailmanpolitiikkaa (huomaa: Dianan hermot, myrkytysoireet palestiinan lapsilla) että myöskin yksittäisen ihmisen ajatustenkulkuja ja emootioita, kaiken lisäksi mielenkiintoisesti uskonnon filosofiasta näkökulmasta (jos

elämä on lahja ts. siis kyseenalaistetaan se onko elämä lahja vai ei, onko lahna ilman ruotoja vai ei) II.

Myötätunnolla voi seurata naisen, josta epäilemättä rakkaudella on tullut äiti, mutta josta kuitenkin ei ole tullut äiti (huomaa: vallankumous, järkytys, keskenmeno) Niinpä tämä melkein äiti tunteekin ymmärrettävää tuskaa myös muiden lasten kohtalosta (palestiinan lasten myrkytysoireet)

AK & DIXLAX

TIEDOTUS!

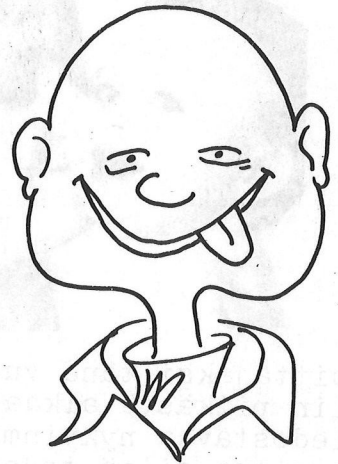
Ensi syksyn tutkintovaratimukset ovat saaneet lopullisen muotonsa.

Tarkemmat tiedot laitoksen ilmoitustaululla

olevasta lehtokokouksen pöytäkirjasta

12. TURKULAISTA- HUU !!!

HUHTIKUUN 21.-22.PÄIVÄNÄ KÄVI 5 UDK:LAISTA TURUSSA KIRJASTOTIETEEN OPISKELIJOITA TAPAAMASSA. ÅBO AKADEMI'N KIRJASTOTIETEILIJÄTHÄN OVAT TÄNÄ KEVÄÄNÄ PERUSTANEEN AINEJÄRJESTÖN FOLKVELT(ITSEKUKIN VOI TYKÖNÄNSÄ MIETTIIÄ NIMEN SYMBOLIIKKAA) JA NYT OLI TULLUT AIKA LUODA SUHTEITA PUOLIN JA TOISIN. TÄSSÄ MATKALLA MUKANA OLLEEN KERTOMUS TAPAHTUNEESTA.

Lähdimme torstaina 21.4 puolil-
tapäivin junalla kohti Turkuu.
Parituntinen matka sujui lep-
poisesti ja perillä meitä oli-
vat vastassa Susanne ja Susanna.
Arvaten aivan oikein meidän
olevan nälkäisiä, he veivät
meidät kasvisravintola Versoon.
Paikka oli erinomainen:hyvä
ruokaa ja viihtyisä ympäristö,
mukavaa lueskeltavaakin olisi
löytynyt. Kuulimme, että paik-
kaa käytetään myös erillisten
kurssien ja tilaisuuksien pitä-
miseen. Poiketkaapa jos satutte
matkallanne sinnepäin.

Saatuamme vatsamme täyteen suun-
nistimme kohti kirjastotieteen
ja informatiikan laitosta. Lait-
tos(ja Åbo Akademi)sijaitsee
aivan Tuomiokirkon kupeella
vanhassa historiallisessa ym-
päristössä. Suuren suuri ei
k&i-laitos ole:kaksi työhuo-
netta ja yhdistetty luento-,se-
minaari-,harjoitus- ja kirjas-
tohuone. Ko.huoneessa meillä
oli tapaaminen opiskelijoiden,
assistentti Kerstin Rosenqvist-
in ja vt.professori Marita Ra-
jalinin kanssa.

Marita Rajalin kertoili meille
hieman Åbo Akademi'sta ja kir-
jastotieteen opiskelusta siellä.
Åbo Akademi on perustettu v.
1918 ja v.1981 tapahtuneeseen
valtiollistamiseen asti toimi-
nut yksityisenä säätiöpohjalla.
Valtiollistamisen vaikutuksista
ei vielä voida sanoa paljoakaan,
toistaiseksi Akademi tuntee ole-
vansa laiminlyöty:ressurssipula
on melkoinen. ÅA:ssa on lähes
4000 opiskelijaa 5 eri tiede-
kunnassa:humatistisessa, valtio-
tieteellisessä, matemaattis-
lunnon-tieteellisessä, teologi-
sessa ja kemiallis-tekniillisessä.

Kirjastotieteen kursseja ÅA:
ssa on voinut suorittaa v:sta
1973 Kuitenkin vasta tutkinnon-
uudistuksen myötä k&i:n ope-
tus lopullisesti siirtyi Hel-
singin Social- och kommunal-
högskolanista Turkuun. Silloin-
kaan ei k&i:tä vielä voinut
lukea pääaineena vaan vasta
viime syksynä tulivat ensimmäi-
set pääaineopiskelijat.

TURKULAISIA: (vas.) Leif, Malla, Kosi, Sanne ja Simo

Koska laitoksen henkilökuntaan kuuluu vain professori (professori saatiin syksyllä -82) ja yksi vakinainen assistentti, ei syventävää opetusta ole vielä voitu järjestää, vaan laudaturopinnot on toistaiseksi suoritettava Tampereella. Syventävien kehittäminen on luonnollisesti seuraava tavoite. Tarkoituksena olisi luoda Turun ja Tampereen opetukselle hieman erillainen profiili, joka mahdollistaisi vaikkapa jonkinlaisen opiskelijoiden vaihdon näiden kahden paikan välillä.

Henkilökunnan vähäisyys heijastuu myös opetuksessa. Kun lehtoreita ei ole, on turvauduttava tilapäisiin tuntiopettajiin ja kurssien järjestäminen on kiinni siitä saadaanko ja min-kälaisia opettajia.

Tällä hetkellä k&i:tä lukee noin 40-50 opiskelijaa, joista suurimmalla osalla on jokin humanistinen aine pääaineenaan.

Tästä lähtien aiotaan vuositain ottaa 15 uutta pääaineopiskelijaa ja noin 10 sivuaineilijaa.

Opintojen runko on sama kuin Tampereella:

Yleisopinnot	32 ov *
Aineopinnot	78 ov
(joista k&i:tä	40 ov ja
sivuaineita	38 ov)
Vapaasti valittavat opinnot	10 ov
<u>Yhteensä</u>	<u>160 ov</u>

Tapaamisen loppuajan juttelimme mm. yleisopinnoista, joihin opiskelijat olivat tyytymättömiä. Heidän mielestään yleisopinnot eivät anna mitään yleiskuvaa yhteiskunnasta ja tieteestä vaan ovat lähinnä eri aineiden esittelyjä (esim. sosiaalipolitiikka, kansantaloustiede, yksityis- ja julkisoikeus, tilastotiede), jotka eivät liity toisiinsa vaan jäävät kovin irralliseksi muusta opiskelusta.

14.

Seuraavana oli vuorossa tutustuminen Åbo Akademi'n kirjastoon. Kyseinen kirjasto on yksi maamme vapaakappalekirjastoista erityisalueenaan suomenruotsalainen kirjallisuus. Kirjastossa on myös laaja kokoelma pohjoismaalaista (varsinkin ruotsalaista) kirjallisuutta. Lisäksi mainittakoon lahjoituksina saaduista erityiskokelmista Gaddolinin kokoelma (3600 nideettä 1500-1700-luvun kirjallisuutta), käsikirjoituskokoelma ja kuvakokoelma.

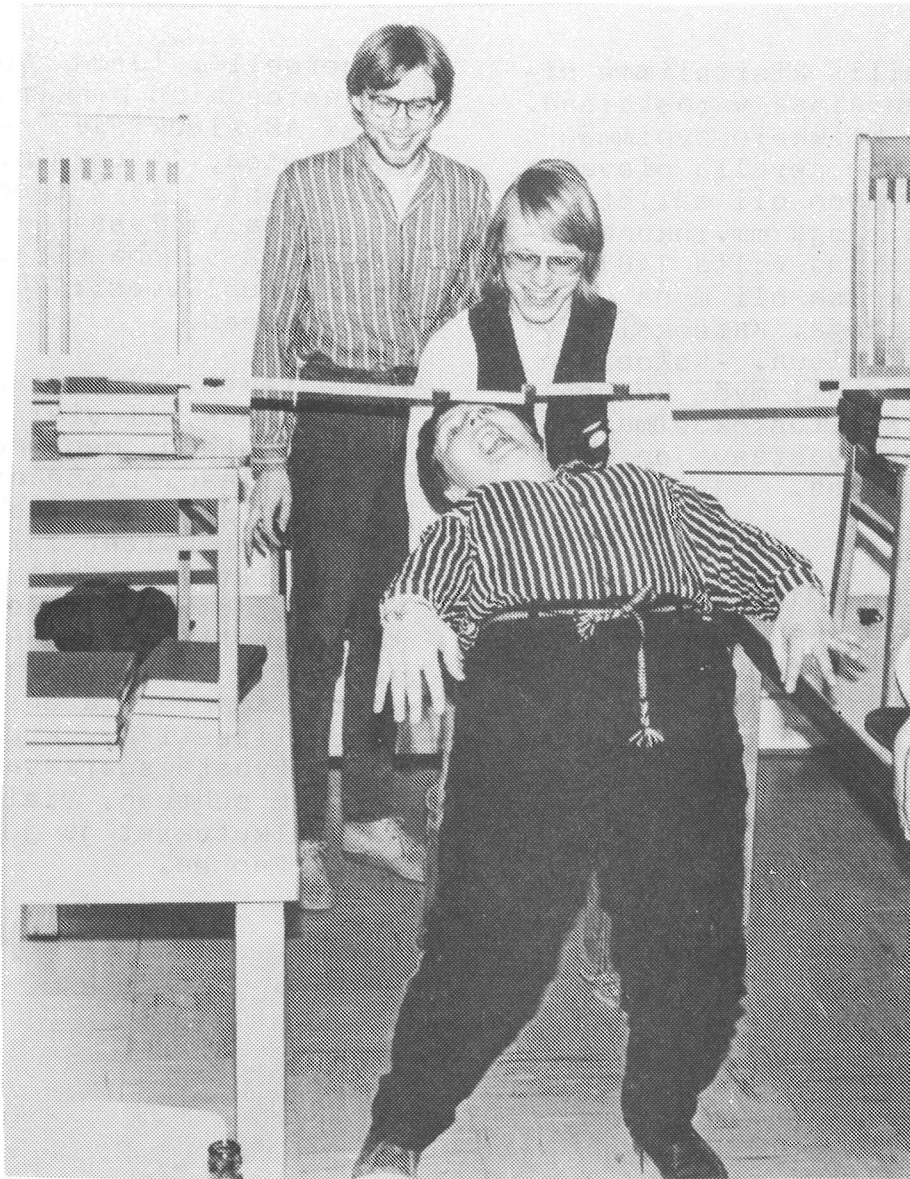
Kirjasto koostuu pääkirjaston ja kurssikirjaston lisäksi 40 laitoskirjastosta. Kirjat ovat suljetussa kirjavarastossa jotta kiertokäynnillä kävimmekin katsomassa varastoja. Lopuksi meidät ohjattiin ylikirjastonhoitajan komeaan huoneeseen, jonka kyllä jokainen meistä olisi hyväksynyt työhuoneeseen: vanhanaikainen sisustus ja kirjakaapeissa kirjaston vanhimmat kirjat.

Kirjastokäynnin jälkeen meillä oli hieman vapaata aikaa. Kävimme mm. kirjakahvilassa, joka olikin upea. Vanhassa, hieman rappeutuneessa puutalossa oli saatu muutama huone. Myynnissä oli mitä mielenkiintoisimpia kirjoja ja lehtiä, nurkassa käytiin filosofista keskustelua ja tunnelma oli pingoittamaton. Käykääpä sielläkin Turkuun eksyessänne. Kävimme myös Vartivuo- renmäellä katsastamassa mereninnan korkeutta 5000 ekr. Oli muuten aika korkealla.

Palatessamme laitokselle olivat isäntämme (nämä FOLKÖVET'in ihmiset) panneet pöydän koreaksi. Tervehdyssanojen vaihdon jälkeen ryhdyimme nauttimaan voileipiä ja hmm...virvoitusjuomaa. Samalla suoritimme yleisen esittelyn ja keskustelimme ainejärjestötoiminnasta. Välillä pidettiin parit kilpailut (kts. kuvat) ja hassuteltiin muuten vain.

PUJOTA KYMÄ PULLOON - KILPA (TAMPEREEN JOUKKUE MUUTEN VOITTI)

L
I
M
B
O
O
L
U
U
A
!

15.

(TÄMÄN KISAN
VOITTI TURU-
LAINEN)

Illanvietto jatkui myöhemmin paikallisessa opiskelijakapasssa ja vielä myöhemmin yöpymispaikassa, mutta koska muistikuvat muuttuvat sitä hämmäntävämmiksi, mitä pidemmälle yössä ehdittiin (mikä onkin ehkä parasta) ei siitä sen enempää.

Seuraavana aamuna lähdimme hieman kalvennein poskin parille tutustumiskierrokselle kirjastoihin.

Ensimmäisenä kohteena oli Turun yliopiston kirjasto. Kirjasto perustettiin v. 1922 eli samana vuonna kuin yliopisto avattiin. TYK on yksi vapaa-kappalekirjastoista (sekä) ja huolehtii näin osaltaan Fennica-

kokoelmasta. Kirjastolaitokseen kuuluu yleinen osasto, tiedekuntakirjastoja ja kurssikirjasto.

Myös tämä kirjasto toimii suljetun kirjavaraston periaatteella. Erikoisuutena voitaisiin mainita kirjaston käyttävän Ruotsin kansallisbibliografian käyttämää luokitusta edelleen kehiteltynä. Tässä luokituksessa on luokkasymboleina isot kirjaimet. Kirjasto on luokitukseensa tyytyväinen, mutta tällä hetkellä ongelmia tuottaa tämän luokituksen soveltaminen ATK:lle. Tämän vuoden aikana tulisi ratkaista siirtyykö kirjasto UDK-luokitukseen vai yritetäänkö nykyistä luokitusta sittenkin soveltaa tietokoneelle.

Kiertokäynnillä kiertelimme pi-meissä ja ahtaissa varastoissa. Näimme myös kaikkein pyhimmän elikä varaston perällä olevan kanakopin, johon oli säilötty vanhimpia kirjoja mm. inkunaabeli Biblia Latina v:lta 1481. Samassa paikassa oli myös vanhoja väitöskirjoja. Kateeksi käy: lyhyin oli 3 sivua. -Kokoelman erikoisuutena oli myös kuunnelmien käsikirjoituskokoelma, jollainen toinen vastaava on vain YLE:n arkistossa.

VARK:in lounaan jälkeen oli vuorossa Turun kaupunginkirjasto. Se sijaitsee vanhassa rakennuksessa ja Tampereen kirjaston tavoin kärsii tilanpuutteesta. Arkkitehtuuristako lie johtunut se, että kirjasto vaikutti valoisalta eivätkä hyllyt tuntu- neet kaatuvan päälle niinkuin

Tampereella. Turun kaupungin- kirjastossa on pääkirjaston lisäksi 18 sivukirjastoa, 3 kirjastoautoa, 11 toimipaikan laitoskirjasto ja 2 työpaikkakirjastoa (Valvillassa ja Walmetil- la). Tänä vuonna kirjastolla on muuten juhlavuosi: 120 vuotta tulee täyteen.

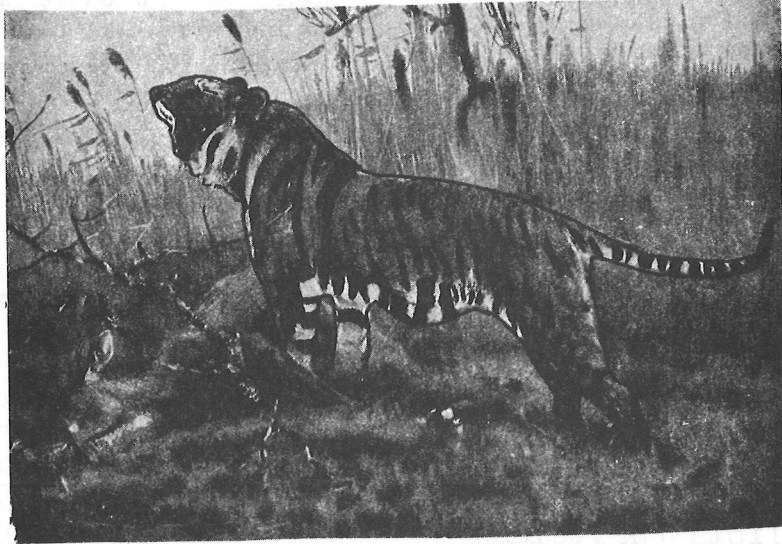
Koska tämän 'virallisen' ohjelman jälkeen oli vielä aikaa junan lähtöön, menimme St. Erik- in kahvilaan. Limonaattia kului, juttu luisti ja leivoksia syö- vät vanhat naiset loivat paheksuvia silmäyksiä hihittelevään seurueeseemme: taas noita koulu- laismatkailijoita. -Asemalla sovittiin seuraavasta tapaami- sesta Tampereella ensi syksynä, mahdollisesti syyskuussa, sekä yhteistyöstä seuraavan konfe- renssin suhteen. Vielä viimei- set vilkutukset ja juna lähti kohti Mansea.

ML

HARTAITA ILMEITÄ KIRJASTOSSA

MUISTIKIRJOISTA, TIKE-^{17.} REISTÄ JA KYYNELISTÄ

Doris Lessing aloitti kirjailijanuransa 50-luvun alussa romaanilla Ruoho laulaa (The Grass is Singing). Kultainen muistikirja (The Golden Notebook) ilmestyi toistakymmentä vuotta myöhemmin, vuonna 1962 (suom. 1968), ja sai osakseen suurta huomiota. Romaani on rakenteellisesti rohkean kokeileva ja sisältää terävää analyysia monista aikamme ilmiöistä. Ilmestyessään Kultainen muistikirja julistettiin mm. feministiliikkeen raamatuksi, mille kyllä on perusteita, vaikka kirjailija itse suhtautuu käsitykseen hämmennyneesti. Kultaisen muistikirjan sivutuotteena syntyi näytelmä Tiikerileikki, joka sai parikymmentä vuotta myöhemmin suomenkielisen kantaesityksensä Tampereen Työväen Teatterissa. Lessingin muita näytelmiä, runoja ja aforismeja ei ole suomennettu, meillä hänet tunnetaankin ennen kaikkea prosaistina.

Kultaisen muistikirjan rakenne on mielenkiintoinen: se jakautuu kehyskertomukseen ja neljään muistikirjaan. Kehyskertomuksen tasolla päähenkilönä on Anna, kirjailija, vapaa nainen. Anna on huolissaan kaiken pirstoutumisesta. Estääkseen kaoksen hän on jakanut itsensä ja elämänsä osiin, joita hän kirjaa neljään eriväriseseen muistikirjaan - kaikki liikkuvat eri tasoilla. Romaaneja hän ei halua enää kirjoittaa, koska pitää niitä valheellisina eikä usko taiteen mahdollisuuksiin parantaa maailmaa. Romaani käsittelee kriittisesti erään sukupolven arvojen romahtamista erityisesti kommunismin näkökulmasta, persoonallisuuden pirstoutumista ja eheytyä sekä miehen ja naisen välistä suhdetta. Lessing itse toteaa vastustavansa kirjassaan erityisesti lokeroimista, ihmisten sijoittamista rooleihin joidenkin ominaisuuksien vuoksi.

Vaikka Lessing ei pidä itseään feministinä, romaanissa korostuvat monet nykynaisen ristiriidat, joita seuraava pyrkimyksestä elää elämänsä vapaana ja itseään toteuttaen. Romaanista on päässyt mukaan näytelmään kohta, jossa Anna toteaa olevansa aikansa naisen asema - alistamisen aiheuttama epäoikeudenmukaisuus herättää ärtymystä ihmissuhteessa, vaikka kyseinen tilanne ei sitä sinänsä vaatisi - siis yksityinen on poliittista. On tiedostettava rehellisesti, mikä on omaa persoonallisuutta, mikä on opittu tai peritty käyttäytymiskaava.

Näytelmä alkaa siitä, mihin romaani päättyy - jossakin vaiheessa romaanin Anna näkee unen tiikeristä, ja päättää kirjoittaa näytelmän Annasta, Saulista (näytelmän Dave Miller) ja tiikeristä. ("Näytelmän 'tarinan' muovaisi tuska", s. 545) Tiikerileikistä voi löytää itsensä monella tasolla. Näytelmä

paljastaa Lessingistä uuden ulottuvuuden; joskus melko raskassoutuinen kirjailija on kirjoittanut näytelmän, joka on sujuva, terävä ja hauska. Näytelmää voi seurata ehkä monella tasolla, hauskuus tai terävyys ei jää itseisarvoksi, vaan synkät ja raskaat sävyt ovat mukana luontevasti. Kirjailija on onnistunut irrottamaan raskaasta ja laajasta romaanista osan, joka tuo osuvasti ja rehellisesti esiin erään asian, Annan ja Daven suhteen, sen syntymisen ja loppumisen. Mikko Viherjuuren ohjaus on oivaltava, mutta Lessingiä tuntemattomalle vauhti saattaa olla liian kiihkeä. Hyviä oivalluksia menee sivu suun, ajatukset sinkoilevat liian nopeasti, että niihin ehtisi tarttua. Näyttelijäsuoritukset ovat tasaisen tasokkaita, erityisesti pääosanesittäjät Tuire Salenius ja Juhani Niemelä tekevät hyvää työtä.

Rainer Werner Fassbinderin näytelmä Petra von Kantin katkerat kyyneleet, jota esitetään parhaillaan Helsingin Kulttuuritalon harrastajateatterin voimin, on hyvin erilainen katsomiskokemus. Fassbinder kuvaa näytelmässään naisia; päähenkilö on Petra von Kant, muita ovat hänen äitinsä ja tyttärensä, ystävätyttärensä Sidonie, uskollinen sihteeriinsä sekä nuori mannekiini Karin, johon Petra von Kant rakastuu. Näytelmässä ei esiinny lainkaan miehiä. Fassbinder itse kertoo kuvavansa mielellään naisia, koska he ovat mielenkiintoisempia; sen lisäksi, että naiset ovat alistettuja, he pystyvät käyttämään sitä hyväkseen. Tässä näytelmässä ihmisten (ja sukupuolten) väliset valta- ja alistussuhteet nousevat selvemmin esiin, koska perinteistä jakoa miehiin ja naisiin ja samalla miesten ja naisten sukupuolirooleihin ei esiinny. Fassbinderin asenne naiseen on kylmän kliininen, nainen on tutkimuskohde. Ihmissuhteet ovat yhtä pinnalta koreita ja onttoja kuin lattialle pudonnut paperimassakakku; hyväksikäyttäminen ja hyödyntäminen ovat tärkeämpiä kuin todellinen ystävyys. Äiti ja tytär ovat ystäviä, koska äiti ja tytär yleensä ovat hyviä ystäviä, ystävätytär käy tervehtimässä Petraa, saadakseen juorunaiheita, Karin käyttää häikäilemättä hyväkseen Petran rakkautta päästäkseen pinnalle. Ainoa myönteinen henkilö on Petran uskollinen, palvova, uhrautuva sihteeri-orjatar (joka, kuvaavaa kyllä, ei lausua kaan koko näytelmän kuluessa).

Henkilöistä ainoa, joka näytelmän kuluessa kehittyy, on Petra von Kant. Muut ovatkin hänen taustahahmojaan, eivät itsenäisiä persoonia. Petra kasvaa, tajuaa rakkauden varjolla vain halunneensa omistaa Karin.

Esityksen on ohjannut Olli Pellikka. Roolisuorituksista sanottakoon sen verran, että pääosan esittäjä on ilmaisussaan huimasti muita edellä, etenkin toisella puoliskolla hän eläytyy rooliinsa niin, että kahvikupinsirpaleet sinkoilevat. Muuten näyttelijätyö on kiusallisen harrastajamaista, näytelmästä olisi varmasti voinut saada enemmän vivahteita irti.

Fassbinder ei tarjoa helppoa samaistumiskohdetta, pikemminkin hän vieraannuttaa katsojan ja haluaa hänen tiedostavan ihmistenvälisen pinnallisuuden ja tunneköyhyyden. Juuri tässä Fassbinder poikkeaa Lessingistä, hän ei juuri anna arvoa ihmisen omalle pyrkimykselle rehellisyyteen ja itsensä tutkisteluun. Fassbinderin henkilöt ikään kuin ajautuvat tahdottomina tilanteesta toiseen. Lessingille ominainen lämpö puuttuu tyystin.

Cocktailkutsupeli

Joko SINÄ olet aloittanut suunnitella cocktailkutsuille valmistautumista? Nämpö nim. avoliiton tiellä on monta estettä. Mutta niiden vaikeuksien kautta eittoten saat käyneet meidän äitimme ja isämmekin ja ei kai peli pöjasta pahene. Onhan tietysti viime aikaina lisääntyneet muolestuttavaa meerin seuraavat vitsaukset: että reumatismi ja kihti pelveä, puhumattakaan pihvipelvestä. ja nim. kuluttaa Maryn drumbilari peilipöytäan. HÄN on aloittanut jo valmistautumisen

On menty liian pitkälle. Ruotsissa on kajahtanut suuri peräytymissignaali.

Lähes 140 lääkäriä on varoittanut maan hallitusta. Sukupuolisuus on saanut yhteiskuntakuvassa huolestumista herättävät mittasuhteet. Toimenpiteitä tarvitaan ja nopeasti. Kirjelmä on sekä kooltaan että sisällykseltään painava asiakirja. Siinä todetaan, että sukupuolitaudit ovat lisääntyneet, teini-ikäisten keskuudessa syntyy avioliiton ulkopuolella yhä enemmän lapsia. Nuorisoriikollisuus ei osoita hilliintymisen merkkejä. Väestökeskuksissa sijaitsevien koulujen kurinpitovaikeudet alkavat käydä ylivoimaisiksi.

Ja kaikki tämä aikakaudella, jolloin koulussa ja sen ulkopuolella on harjoitettu sukupuolivalistusta enemmän kuin koskaan aikaisemmin. Tämä todistaa, huomauttavat lääkärit, että pelkkä valistustyö ei riitä; se oikeastaan vain pahentaa tilannetta. Tarvitaan myös sitovaa ihanteenmuutosta. Lääkärit vaativat koulun luonnetta muovaavan kyvyn huomattavaa lisäämistä.

Kuten havaitsemme kysymys on aivan perustavaa laatua olevista seikoista. Lääkärit katsovat olevansa velvollisia huomauttamaan, että mielenterveyden kannalta ei avioliiton ulkopuolella tapahtuva sukupuoliseurustelu ole vaaratonta. Se on ihmisen persoonallisuuden kannalta alentavaa ja yhteiskunnalliselta ja kansalliselta kannalta vahingollista. Pidättyvyys ei ole mitenkään haitallista, mutta voi antaa persoonallisuudelle säästistä lujutusta, jota tarvitaan suurten päämäärien saavuttamiseksi.

Tämä kuitenkin ensin ei-ecmpien varoitukseksi nuorille. Onhan nimittäm nim. että cocktailkutsujen perimmäinen tarkoitus - badin, uskonnen ja isämmen palvelemisen parhaalla mahdollisella tavalla - vaatii harjoitusta ja itseuria

Nämä varoitukset on tarkoitettu opastamaan normaaliin ja terveeseen pidättyvyyteen

Haluaisin tähdentää sinulle luonnonlakia, jonka mukaan poika — mies — on ainainen uros. Hänen tehtävänsä on saattaa alulle ihmiselämä, turvata ihmiskunnan säilyminen, aivan samoin kuin on eläinkunnan urosten tehtävä. Perheen huoltamis- ja lastenelatusvelvollisuus on ihmisten yhteiskunnan säilyttämällä velvollisuus miehen osalle, eikä luonnonlaki.

Pojat näyttävät vaistonvaraisesti tietävän tämän luonnonjärjestyksen ja etenkin tytöissä piilevän voimakkaan kodinperustamisviettymyksen — pesimistarpeen. Pojat osaavat hyvin pian, ilman kurssia tai koulutusta, käyttää sitä hyödykseen aina sopivan tilaisuuden tullen.

Tyttöseni, muista, että monen miehen puheet ovat kuin kirjoittaisi veteen! Sanansa sanottuaan he eivät enää muista mitä sanoivat.

Useimmilla pojilla on ihanteenaan puhdas tyttö, jota he suojelevat koskemattomana.

Tyttöseni, katsele kissaa, kun sen kupissa on maito seissyt hetken ja kerma kohonnut pintaan, kuinka iloissaan se latkii kerman päältä ja haluttomasti — vain suuren nälkänsä pakottamana — syö jäljellä olevan maidon. Yhtä haluttomasti mies ottaa vaimokseen tytön, joka on myöntynyt liian aikaisin, joko hänelle itselleen tai jollekin toiselle. Samoin muistele metsämiehen kerrontoja saaliistaan.

Tyttöseni, sinä joka et vielä ole menettänyt kalleinta itsessäsi, etkä »ymmärtänyt» poikaa ja miestä toisensa jälkeen, sinulla on valta ottaa aviomieheksesi kenet haluat.

Kahdeksan astelta jatkettiin:

1) **Eleganssi on älykästä naisellisuutta,
taitoa korostaa ja kätkeä...
Valikoida oikein - Triumph!**

2) naiselliselle naiselle
pukeva ja mielenkiintoinen
uusi ranskalainen parfyymi

3) Ihonne tulee silmänräpäyksessä puhtaammaksi, raikkaammaksi ja heleämmäksi - koko ulkomuotonne muuttuu nuorekkaammaksi, säteilevän raikkaaksi. Tämän saa aikaan hellävarainen Scherk-kasvovesihoito.

4) (MUODIN KASVOILLE KUULUU NYT HOHTAVA PUNERRUS.)
Hohde on nyt valtaa. Kimmellys on käsky. Uusi Face Gleamer. Revlonin loistava kauneuskeksintö.

5) Ennen kuin astutte ovesta ulos, huolehdi sitä, että kyntenne ovat yhtä muodikkaan viimeistellyt kuin koko asunne. Ja se tapahtuu Cutexin avulla, sillä Cutex-kynsilakoissa on aina kaikkein uusimmat, eloisimmat värisävyt, jotka täydellisesti sointuvat jokaiseen vaatevarastonne asuun ja asusteeseen.

6) Tunnet sen. Vaistoat sen. 8x4. Siinä on "se jokin".
Kuten Sinussakin. Kuten kaikissa ihmisissä, jotka osaavat elää.
Jotka ovat viehättävän naisellisia tai sähköisen miehekkäitä.

7) Juuri Amerikasta saapunut! Lady Manhattan - tuoksu täynnä pulpuavaa elämäniloa. Se saa Teidät tuntemaan itsenne miljoonan dollarin tytöksi...
palvotuksi, vastustamattomaksi. Missä liikuttekin tekee Lady Manhattan Teidät ihailtavan varmaksi. Lady Manhattan - sitä ei voi vastustaa.

8) MIDNIGHT - tumman keskiyön valloittava tuoksu.
Naisellinen, tavoiteltava

Mary pumastelee, bedit nibeaveat ja sydän lyö kiveasta taktia. Mary muistaa, miten hän lapsena katsoi jyrkältä pallielta alas ja hänen mummonsa samoi hänelle: "Rakas tyttö! esteet maaluset se veitat kanno' miehenjalan nahbean, johon tureata sa leit ja job' siieet sulle antaa vei"

Totisesti, totisesti:
onnellista ratkaisua
kaivataan

...ihoni on hyvin herkkä. Äiti sen tietää. Pitää olla pehmeä, puhdas vaippa, joka imee paljon. Silloin on hyvä olla, vaikka välillä sattuuikin pieni vahinko.

Ei hiertymiä eikä pahaa tuulta, vaan puhdasta, pehmeää, mukavaa. Ja kun äiti ehtii olla luonani entistä enemmän, niin kyllä tuntuu elämä mukavalta.

Min' silloin tällöin korvaan Maryn kuiskaa piru hirmuinen: Kas, onnellista ei ratkaisua kaivattu min ei.

PILLERI
PÄIVÄSSÄ,
EIKÄ KOSKAAN
VAIHDE-
VUOSIA

älä laikda vuosia - jkkosella et pääse ylimpeutta eikä yhteis-
kunta rakota maureutta

Häyön on oltava sekä naiselle että miehelle unohtumaton elämys. Ehkä tämä vaatimus tuntuu saavuttamattomalta. Monet nykyajan nuorista eivät enää ole koskemattomia mennessään naimisiin. Morsian ja sulhanen tuntevat toisensa intiimilläkin alueella — tai niin he ainakin uskovat.

Mutta häyötä ei ole vietetty, ennen kuin rakastavaiset on yhdistetty virallisiin avioliiton sitein ja ennen kuin he ovat luvanneet elää toistensa kanssa koko elämänsä. Olipa sitä ennen tapahtunut mitä tahansa, niin tämä yö merkitsee eroa kaikesta entisestä ja se merkitsee myös aviollisen rakkauden nollapistettä, uuden ajanlaskun alkuhetkeä. Kenenkään ei pitäisi väheksyä tämän yön symbolista voimaa ja elämän loppuun saakka kestävästä muistotarvosta. Uskon, ettei tätä tarvitse sanoa naisille, sillä he vaistoavat tämän tosiasian ilman muuta.

Miehet yrittävät ennen avioliittoa perusluontonsa pakottamina pyyhkäistä pois ne rajat ja kiellot, jotka yhteiskunta ja kasvatusta asettaneet heidän seurustelemiselleen toisen sukupuolen kanssa. Naiset taas sisimmässään yleensä hyväksyvät nämä säännöt. He kärsivät enemmän kuin miehet vapaan suhteen aiheuttamasta epävarmuudesta, turvattomuudesta ja syyllisyyden tunteista. He eivät pysty todella rakastaessaankaan antamaan itseään niin täydellisesti ja vapaasti kuin ehkä haluaisivat, sillä ilmoittamisen pelko ahdistaa heitä, ja mahdollinen raskaus heittää aina varjon suhteeseen.

Ei hiertymiä eikä pahaa tuulta - aiesseety ja myötätuulta!
Pentti nääbyy perbelesti: "Titi, äiti, nämä ei parannut lambeaan"

Miksi rouvat valitsevat Tender Touchin?

He eivät mielellään käytä rasvaisia yövoiteita — heidän miehensäkin eivät pidä niistä. Ja kosteusvoiteet — vaikkakin miellyttävämpiä käyttää — kuivuvat usein liian nopeasti jo ihon pinnalla.

Onnellista ratkaisua kaivattiin...

kunnes Innoxan kehitti Tender Touch-voiteen, joka ihoon imeytyttyään todella säilyttää kosteuttavan vaikutuksensa.

Mikä on tilanne palkkaneuvotteluissa?

Tarjotaanko kirjastonhoitajille nolla-linjaa?

Vetääkö Akava välistä?

Kuumia kysymyksiä viime aikoina. Hurjat huhut ovat liikkuneet, spekulatiot lennelleet. Asiasana päätti ottaa selvää asiasta. Soitimme paikalliselle Kirjastonhoitajaliiton ihmiselle Tuula Martikaiselle.

Tuula kertoi, että viimeisin tarjous on saatu 15.4. Siinä kirjastonhoitajille on tarjottu yhden palkkaluokan varmaa korotusta, toinen palkkaluokka voisi tulla liukuvana. So. esim. kirjastoamanuenssin palkkaluokka olisi Y21-22, kunnat voisivat itse harkita korottaisivatko palkkaa yhden vai kaksi luokkaa nykyisestä Y 20:stä.

Kunnankirjastonhoitajat yhdistettiin samaan ryhmään ja heidän palkkaluokakseen tulisi Y 23-26 (ei siis enää jaottelua kunnan asukasluvun mukaan alle 5000 ja alle 15000, vaan nämä ryhmät yhdistettiin kaikki alle 15000-ryhmäksi).

Virkaehtosopimuksen allekirjoitus olisi 27.4. Kirjastonhoitajaliitto on jo päättänyt sopimuksen allekirjoittaa, tällä hetkellä asiaa harkitaan

TVK:ssa ja KTV:ssä. Jos nämä järjestöt päättävät myös hyväksyä tarjouksen se tulee allekirjoitetuksi.

Tuula kertoi, ettei kirjastonhoitajaliitossa oltu täysin tyytyväisiä, mutta katsottiin ettei esim. lakkoon kannata mennä koska se ei luultavasti asiaa parantaisi. Ja verrattuna maaliskuun lopulla Kunnallisen sopimusvaiktuuskunnan antamaan tarjoukseen l. siihen jossa kirjastonhoitajat eivät olisi saaneet mitään erityiskorotuksia, tämä tarjous tuntui jo paremmalta.

Akavan toimintaan Tuula ei ollut täysin tyytyväinen. Akava olisi voinut toimia ponttevammin kun työnantajapuoli yritti hajottaa matalapalkkaisten rintamaa.

Nyt (luultavasti) syntyvä sopimus on 1-vuotinen, joten ensitalvena lähdetään uuteen taistoon, jotain uutta oppineena. Nyt olisi meidän opiskelijoidenkin aika miettiä miten voisimme asiaamme auttaa. Kyllähän nämä palkka-asiat totisesti meitäkin koskevat.

M.L

palkkaa tuli noin satanen lisää

Kirjastotyö:

erään saran ohdakkeita

Mitä ajattelisit kirjastonhoitajasta, joka hankkii kirjastoon kaikki eri painokset ja käännökset kaikista Dostojevskin teoksista, mutta jättää hankkimatta Brinkin uusimman, koska Brink ei ole klassikko samassa mielessä kuin Dostojevski? Ja ihmettyttäisikö sinua se, että kirjaston kirjat sijoitettaisiin eri paikkoihin sen mukaan, millaista materiaalia niiden kannet ovat, nahkakantiset käsikirjastoon, muovitetut lastenosastolle jne? Tämä ei ole vitsi. Tämä on muistutus siitä, että vieläkin monessa kirjastossa musiikkikirjastotoimintaan pätevät täysin eri säännöt kuin muuhun.

Ei ole mitenkään harvinaista, että kirjaston kokoelmassa on kaikki levytykset jostakin Bachin tai Beethovenin sävellyksestä, mutta Beatlesin tai Pink Floydin levyjä on hankittu lähinnä esimerkinomaisesti. Kaikista musiikkikirjaston asiakkaista näytetään haluavan tehdä klassisen musiikin kuuntelijoita ja keinona käytetään sitä, että klassista musiikkia tarjotaan moninkertaisesti enemmän kuin muuta. Mitä vikaa klassisessa? Ei yhtään mitään, päinvastoin, mutta nimike "klassinen" ei tee musiikista ilman muuta arvokasta eikä pop ole välttämättä kolmannen luokan musiikin nimi (minkä kaikki tietävätkin -periaatteessa).

Lähtökohtana musiikin arvioimisessa on, että klassinen on sitä varsinaista musiikkia, jonka keinojen ja taiteellisen merkityksen mukaan arvostellaan kaikkea muuta musiikkia, ja koska esim. rock ei sisällä samantaisia rakenteita ja tavoitteita, se ei ole vakavasti otettavaa taidetta. Mutta rajaa ei tietenkään pitäisi vetää kahden

erilaisen musiikinlajin väliin, vaan pitäisi pohtia sitä, kuinka merkittävää klassista musiikk-

POP-

kulttuuri

tie irtolaisuuteen

ja

huumausaineisiin

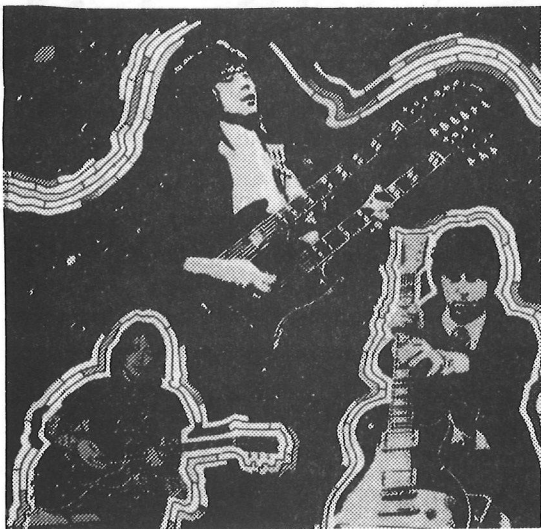
kia jokin Schubertin laulu on, mitä uutta Kollaa Kestää-yhtyeen Jäähyväiset aseille on tuonut rock-musiikkiin jne. Rock-muusikkoja syytetään usein itsensä toistamisesta ja uudistumiskyvyn puutteesta; jos kerran rokkia voidaan arvostella klassisen musiikin kriteereillä, miksi emme voisi yhtä hyvin arvostaa klassisia säveltäjiä sen perusteella, kuinka hyvin he ovat kyenneet uudistumaan uransa aikana?

Todellisuus on kuitenkin utopias ihmeellisempi. Musiikkikirjasto-opas väittää ihan vakavissaan, ettei pop-musiikin osuus musiikkiosaston kokoelmasta saisi olla enempää kuin 10 %. Tämä siitä huolimatta, että pop-musiikin harrastajia on asiakkaista taatusti enemmän kuin kymmenesosa. Mitäpä yhdestä pikku kirjasta kannattaisi välittää, ellei osa kirjastonhoitajista yhä uskoisi sen olevan oikeassa. Lieneekö syynä kirjastonhoitajien asiantuntemuksen puute (musiikkiosastonhoitajilta ei vaadita

mitään erityiskoulutusta eikä musiikintuntemusta) vai halu karkottaa kirjastosta tietty asiakasryhmä, kun jääräpäisesti hankitaan lisää klassista musiikkia ennestäänkin kattavaan kokoelmaan, vaikka pop-musiikin klassikkojakin saattaa puuttua.

Syrjään jääneet:

Musiikkiosastojen suurin asiakasryhmä on tunnetusti nuoriso. Ja sitä, että nuoriso käy kirjastossa kuuntelemassa pop-musiikkia, on pidetty jopa musiikkikirjastotoiminnan surkastumisena! Nuoriso ei muutenkaan aina ole täysin tervetullutta kirjastoon, sen pelätään häiritsevän muita ihmisiä ja särkevän paikkoja. Kun poppia pidetään etupäässä nuorison musiikkina ja tosiasiallisestikin nuoret sitä eniten kuuntelevat, onko popin tarjonnan rajoittamisessa kyse siitä, että halutaan pitää nuoret poissa musiikkiosastolta? Jos on, niin ketä musiikkiosastolle sitten odotetaan? Ja millä oikeudella nuoret, joille kirjasto ei muutenkaan tarjoa ihmeemmin erityispalveluja (toisin kuin lapsille), ajettaisiin pois siitä kirjaston osasta, jolla olisi heille jotain annettavaa?

Toinen suunnilleen yhtä käsittelemätön suuntaus on se, että kaikki aineisto, joka ei ole kirjanmuotoista, sijoitetaan musiikkiosastolle aiheesta riippumatta. Vielä viime vuosina on rakennettu ja rakennetaan uusia kirjastoja, joissa on musiikkiosaston sijasta musiikki- ja AV-osasto. Siellä seisovat sulassa sovussa musiikkiäänitteet, kielikurssit, kirjalliset äänilevyt, maantieteelliset diasarjat, mikrofilmatut sanomalehdet jne. Musiikkiosastosta tulee sekava kokoelma kaikenlaista rojua, josta kukaan ei oikein ole selvillä ja jota ei ole kovinkaan miellyttävä käyttää juuri tämän epämääräisyyden vuoksi. Ja asiakas, joka etsii aineistoa kirjojen lainausosastolta asianmukaisesta luokasta, ei ehkä koskaan saa edes tietää sitä, että relevantteja materiaaleja kyseistä aiheesta olisikin löytynyt vallan toiselta osastolta.

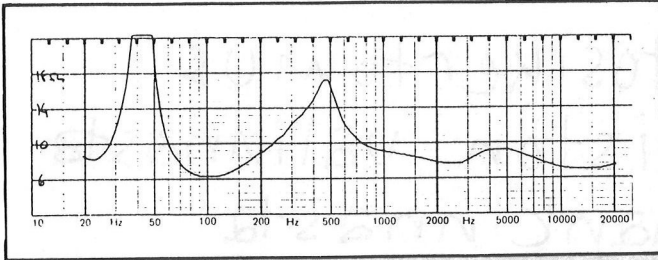
Tätä kaiken AV-aineiston sijoittamista yhdelle osastolle on perusteltu sillä, että kun aineisto poikkeaa ulkomuodoltaan niin paljon perinteisestä kirjanmuotoisesta, kirjoihin totunut henkilökunta ei osaa sitä käsitellä ja sen sijoittaminen hyllyihin kirjojen joukkoon tuottaa hankaluuksia. Halutaan, että tietyt ihmiset erikoistuvat luotteloimaan, luokittamaan ja hoitamaan aineistoa, joka ei ole kirjanmuotoista. Tällöin muiden kirjastossa työskentelevien ei tarvitse tietää juuri mitään tästä "hankalasta" ai-

neistosta. Lisäksi katsotaan, että esim. kasettien katoaminen tulee estää siten, että ne sijoitetaan omalle osastolleen suljettuun kokoelmaan tai muuten henkilökunnan selän taakse, niin että asiakas voi saada käsiinsä korkeintaan kuoret, pahimmassa tapauksessa pelkän luettelokortin.

Mutta eivätkö kirjastonhoitajat todellakaan pysty oppimaan uutta? Heiltä sentään edellytetään melko laajaa sivistystä, jonka hankkiminen varmasti vaatii jossakin määrin omaksumiskykyä. Tuntuu lähinnä henkisen tason aliarvioinnilta väittää, ettei kirjastonhoitaja totu AV-aineistoon, koska hän on aiemmin työskennellyt vain kirjojen

parissa. Sitä paitsi jos kirjastonhoitaja ei voisi oppia käsittelemään muodoltaan perinteisestä poikkeavaa materiaalia, erillisen AV-osaston perustaminen ei ratkaisisi mitään: asiakas ei suinkaan aina tajuaisi mennä suoraan AV-osastolle kysymään tarvitsemaansa aineistoa, vaan myös AV-aineistoon täysin perehtymätön henkilökunta joutuisi opastamaan asiakasta kyseisen aineiston käytössä. Ellei kirjastonhoitaja tunne lainkaan AV-osaston kokoelmaa, miten hän osaa opastaa kirkkoteksteilleistä kiinnostuneen asiakkaan hakemaan AV-osastolta aihetta käsittelevää diasarjaa? (Jos diasarja olisi hyllyssä kyseiseen luokkaan kuuluvien kirjojen joukossa, tätä ongelmaa ei syntyisi.)

HiFi 85-B:n impedanssikäyrä

Sen, ettei kirjoja ja muun muotoista materiaalia voi pitää samassa hyllyssä, ovat osoittaneet valheeksi ne kirjastot, joissa aineisto tällä hetkellä sijoitetaan aiheen eikä muodon mukaan. Tarvitaan vain hieman järjestelykykyä, esim. kasetit voidaan panna muovisiin koteloihin, joista ne erottuvat paremmin eivätkä pienuttakaan katoa ja joihin tarvittavat kortit saadaan mahtumaan mukaan. Se, että aineistoa sijoitettaisiin suljettuun koelmaan varkauksien estämiseksi, on epäjohdonmukaista sikäli, että kaikenlaista aineistoa voidaan varastaa yhtä hyvin, joten varkauksien estämiseksi kaiken pitäisi olla lukkojen takana.

pitäisi siirtää kaikki nuotit (jotka ulkomuodoltaan muistuttavat kirjoja eivätkä äänitteitä tms.) ja musiikkia käsittelevä kirjallisuus pois kyseiseltä osastolta?

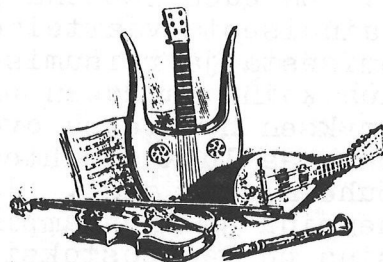
Musiikkikirjastotoiminta ei ole enää pelkkää oheistoimintaa vaan elimellinen osa kirjaston palveluja. Se pitäisi ottaa yhtä vakavasti kuin muukin kirjastotoiminta, sillä pitäisi olla oma paikkansa kirjaston palvelujen joukossa. Ja olisi paikallaan pikemminkin rohkaista nuorisoa käyttämään musiikkiosastoja kuin huolestua musiikkiaineiston käyttäjäkunnan rakenteesta. Musiikkiosastoilla työskentelevien pitäisi olla edes jossakin määrin perehtyneitä kaikenlaiseen musiikkiin ja tuntea tätä erityistyömuotoa sen verran, että he pystyisivät itse määrittelemään toiminnan linjat sen sijaan, että etsisivät standardeja ja epävarmuudessaan luottaisivat kyseenalaiseen auktoriteetteihin.

Jollei musiikkiosastojen piilaamiselle AV-osastoiksi keksittä parempia perusteluja, tällaisia osastoja ei pitäisi perustakaan. Niistä kun näyttää olevan enemmän haittaa kuin hyötyä. Lisäksi on epäjohdonmukaista sijoittaa yhteen osastoon sekä yksi aihealue kokonaisuudessaan että kaikki muodoltaan tietynlainen aineisto: jos musiikkiosastosta tehdään AV-osasto, niin eikö silloin

Toistaiseksi Musiikkikirjastopuoleen henki elää vielä. Mutta se henki meidän täytyy työntää pulloon valittamaan vankeutetaan ja jättää sinne ikuisiksi ajoiksi. Tämä on jo aloitettu laitoksellamme, jossa kirja on poistettu tutkintovaatimuksista. Hyvä niin, sillä koulutuksesta kannattaa lähteä liikkeelle.

RK

28. JUTTUA PAIDASTA:

eli tosikertomus aineiston valinnasta ja hankinnasta

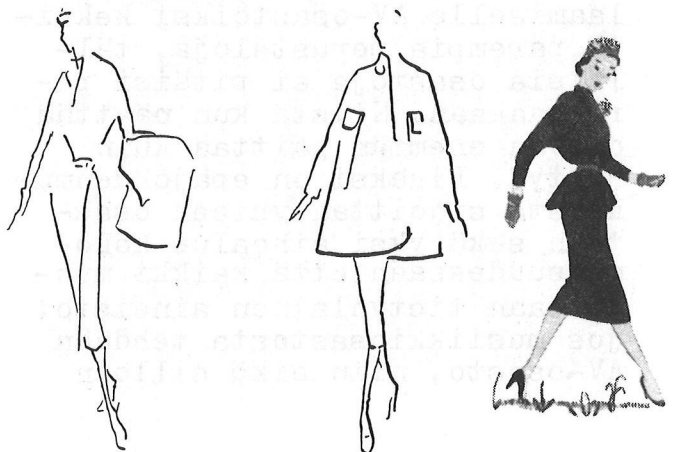

En muista tarkalleen päivää, jolloin kaikki alkoi. Kaikesti kyseessä oli tammikuu ja UDK:n kokous, kun ilmeisen hämärissä olosuhteissa otin vastaan tuon tehtävän, joka oli kiusaava minua seuraavat kuukaudet: lupauduin hankkimaan parhaaksi katsomastani liikkeestä parhaat nk. collegepaidat - ainejärjestöistä parhaimmalle - ja tietysti siistiin ja järkevään (lue: myyjän hiuksia raastattavaan) hintaan.

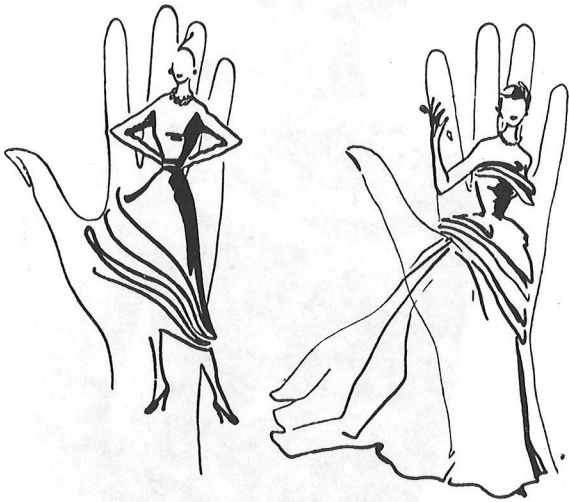
Tämä valinta- ja hankinta-tehtävä oli minulle täysin outo. En edes lapsena pitänyt ainaisesti vaatteiden pukemisesta ja riisumisesta. Kouluaikoina vaihdoin paitakysymyksen herätessä ovelasti paikkaa luokan sihteeristä puheenjohtajaksi. Ja myöhemmin ja lihavampina vuosina on vaateostoksilla käyntikin saanut ikävän maun...

Luonteelleni ominaisesti ryhdyin ripeästi muutaman viikon kuluttua toimeen. Käytin taitavasti avukseni asiaankuuluvaa hakuteosta, puhelinluetteloa, mutta suureksi hämmästykseni keltaisilla sivuilla ei esiintynytkään kohtaa "collegepaitoja"! Tein tarkistuskierroksen eräässä vaateputiikissa ja totesin, että kyseinen tuote oli yhä muodissa mukana. Puhelinluettelosta ei tosin löytynyt kohtaa swetareillekaan.

Olin hämääntynyt, mutta en lannistunut. Eräänä kylmänä ja pimeänä iltana avauduin ystävälleni tässä henkisessä häädässä, jota tunsin. Kerroin, kuinka tunsin itseni avuttomaksi tämän suuren tehtävän edessä ja kuinka asiasta puhuminen jo saattaa helpottaa olo-tilaani. Ja se auttoi. Poikaystäväni nousi sohvalta, tarttui puhelimeen ja mutisi: "Joo...kokeiltaisiko ekaks tota Penaa, sillä on ollu aika hyvät paidat...mut Lefalta vois saada tietty paremmat alet.. joo, odotas hetki..."

Paitoja löytyi kevään italiansinisen ja tipunkeltaisen sävyistä dark pinkkiin ja lilaan. Hinnat vaihtelivat myös muutamasta lappusta vähän useampaan. Lipastoni laatikot pursuivat pieniä muistilappuja, muistikirjani välistä löytyi ventovieraita puhelinnumeroita, joitten "soita Makkelle klo 16 - 18 puh. 12345"-tyylisiä viestejä oli kielämättä hauska levitellä ympärilleen varsinkin ahtaisissa, paljon itsevarmoja naisia sisältävissä yleisissä tiloissa.

Tekstiiliopiskelijaystäväieni vastustuksesta hylkäsin armosta kaikki tarjoukset, jotka alkoivat sanalla "kevään", ja sen jälkeen kaikki muutkin huomiota herättävän tai peräti muodikkaan tuntuiset ehdotukset. "Mikä sopii sihteeripistolaiselle, ei sovi tulevalle kirjastonhoitajalle", perustelin parhaalle ystävättärelleni, joka innokkaasti auttoi värinvalinnassa - ja joka ei tämän jälkeen ole pitänyt minua "normaalina nuorena naisena" eikä pahemmin pitänyt yhteyttäkään.

Kun lisäsin valintakriteereihini vielä alle viidenkymppin hinnan, poikaystäväni alkoi katsella minua tutkivasti. Olin siis henkisesti yksin, mutta en lannistunut. Muunlaista yksinäisyyttä minun ei nimittäin tarvinnut kärsiä. Innokkaita UDK-paidan odottajia takertui hihoihini missä kuljinkin. Eikä

kulunut yhtään halkituksen kokoustakaan, ettei puheenjohtaja olisi kurkkuaan karautellen muistutellut ajan ominaisuudesta kulua kiivaammin kevättä kohden.

Niinpä teimme useita huviretkiä ympäri kauniin kaupunkimme teollisuusalueita katsastellen erilaatuisia paitoja, käyttäen tarkoitukseen poikaystäväni firman autoa - ja useimmiten myös työaikaa.

Aistikasta hienoutta

MUOTISALONKI
JAANA

Ja niin vihdoinkin päädyin valinnassani kolmeen väriin ja kahteen malliin ja vein ne hallituksen kokoukseen ihailtaviksi. "EI AINAKAAN NOITA VÄREJÄ!" "Miks tässä on näin hullu kaula-aukko?" "Täähän on hurjan iso ämmäksi..." "Joo, mä arvasin, että tässä on keinokuituja, kun mua rupes heti kutittaa." Olin tyrmistynyt, mutta en kuitenkaan antanut periksi. Hälinän jälkeen seura-

si hiljaisuus. Ja arvasinhan minä: puheenjohtaja sanoi, että kyllä hän ainakin voisi ajatella ehkä ottavansa tuon punaisen....!

Alkoi vielä ripeämmän toiminnan kausi: varasin alustavasti kassan paitoja; tein ilman logiikan alkeitakaan monimutkaisen tilauslistan; anoin varaukselle jatkoaikaa hitaaitten tilaajien etuja ajatellen; huomasin, että yhtä väriä on liian vähän, toista liian paljon; hain yhdet paidat yhteen aukioloaikaan, toiset toiseen; varastoin niitä yksiössäni hyllyttäen vuoroin vaatekaappiin, vuoroin hattuhyllylle; sain kuulla, että joku roisto oli ehtinyt ostaa varastosta tilaamani kymmenen luonnonvalkoista; aloitin alusta tunnustelukierroksen; totesin, että Tampereen kaupungissa yksi laitos valmistaa luonnonvalkoista tilauksesta ja että se oli noin kolmastoista johon soitin...

Sain paidat eilen painettaviksi ja nyt odottelen, mitä mielenkiintoisia vaiheita tämä uusi

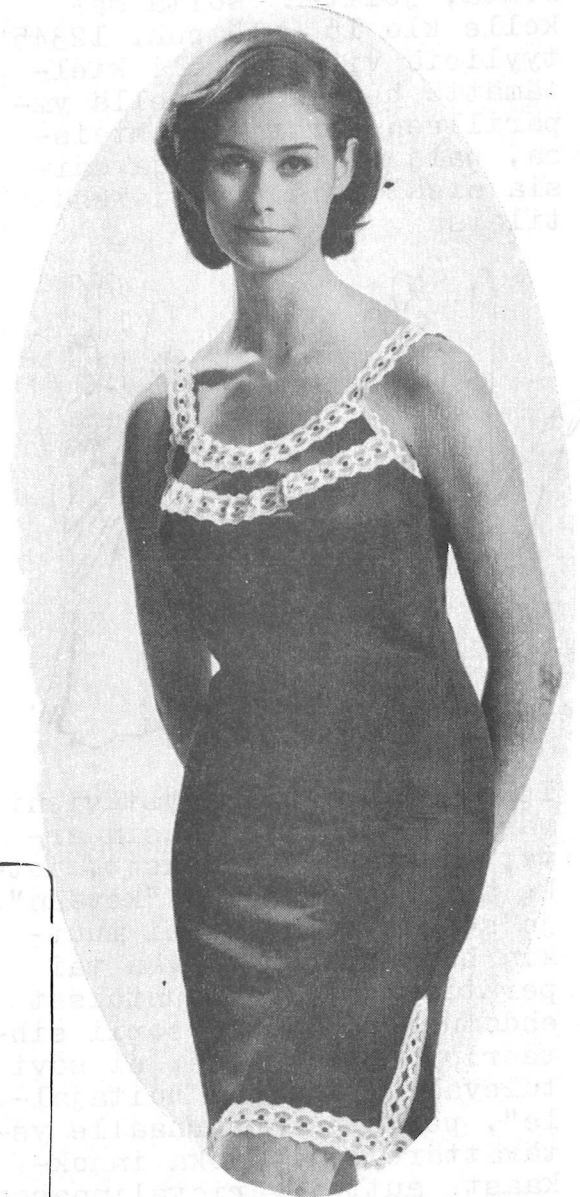
osasysteemi tuo tullessaan. Olen väsynyt, mutta lannistuisinko - ehen! Olenhan teidän paitavastaavanne

Jaana S.

YKSITYISKOHDAT : HUOLELLISET KOKONAISUUS : NAISELLINEN

- ... korkealaatuinen puuvilla,
- ... vaativien hieno silkki,
- ... suosittu nailon,
- ... verenkiertoa elvyttävä rhovylon

HAJAHAVAINTOJA Vaputtimen varalle

1. Jotta välttyisit Woody'n kurjalta kohtalolta - HANKI HEILA

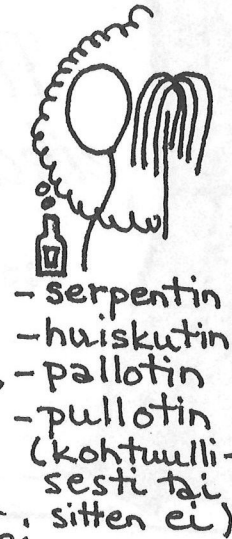

2. LÄHETÄ JOULUPOSTI AJOISSA

ja SUUNNISTA
KAUPPAAN

Kauppareissu on parasta jättää aaton aattoon, ettei vain tule ostokset hautittua etukäteen...

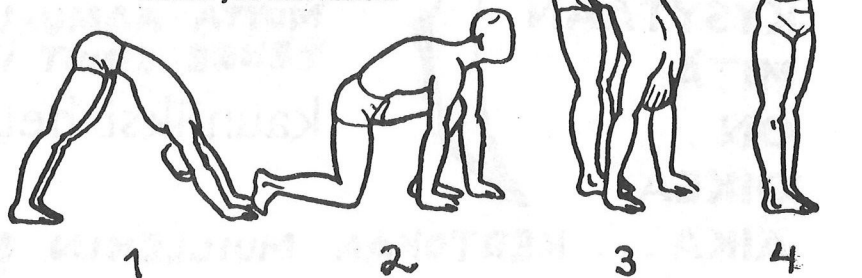
● Uuden kaljapullon hyödyntämistä nopeuttaa hansikkaan etusormeen kiinnitetty pullon-avaaja.

Vappuhomareita LDK suosittelee vain dagen efter käyttöön

4. JARUN väljähdyttyä unohda heila ja

Taistele ylös kuin nainen!

3. ANTAUDU vappuhurmaan HUOLEHDI happotasapainosta

Joko Teillä on henkivakuutus?

JOS ON, VOITTE
HUOLETTA LÄHTEÄ
UDK:N KEVÄT-
RETKELLE...

VOIT RII-
SUA PIPOT
JA KAULA-
LIINAT!

KINTU- LAMMELLE

JOKA ON
TAMPEREEN

kuuluisia kohtaustapaikkoja
JOSSA

*Tuiskut eivät tunnu,
eikä pakkahanen pelota,*

JOSSA ON kaunista ja huoletonna.

MUTTA:

*Kuka kantaa
virkanaisen matkalaukun?*

**ÄLÄ SIITÄ HUOLEHDI,
SILLÄ SAATAVILLA ON
AUTOKYYTI.**

SEURAAVANA AAMUNA SAATTA
OLLA AIHETTA KYSYÄ:

Miltä tänään näytän?

MUTTA AAMU-UINTI LAMMESSA
TEKEE SINUT VARMASTI

kauniiksi hetkessä

KUN
TEILTÄ
KYSYTÄÄN
MITÄ
ON
OIKEA

AIKA... KERTOKAA MUILLEKIN ETTÄ: SE ON
7.-8.5.